

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

15

TEMMUZ

1969

YIL : 2

SAYI : 17

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA

İmtiyaz Sahibi : RIZA GÜVEN

Sorumlu Yazışleri Müdürü : BAHİR ERSOY

FİYASKO ....

Türk - iş iddiamızı doğruladı !

Baş yazı

Rıza GÜVEN

Bozuk Düzenin Ekonomisi

Gerçekçi bilgin, büyük ekonomi yazarları Türkiye'nin ekonomik bakımdan dar boğazda bulunduğunu sık sık gazetelere yansıtmaktadırlar. Muhalefette bulunan siyasal örgüt sözcüleri de her gün her yerde bunu tekrarlamaktadırlar. Bütün bunların dü-

ELALEM 24 SAATTE AY'A VARIRKEN TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİ ÜÇ GÜNDÜR SÖZÜMONA DİRENİŞ KARARI ALACAKLAR

Geçen sayımızda Genel Başkanımız Rıza Güven'in bir demecini yayınlamış ve Türk-İş'in işçi haklarının kotarılması yolunda direnişe geçemeyeceğini iddia etmiştik...

Bilindiği gibi Türk-İş Genel Sekreteri Halil Tunç, politikacılara 15 temmuza kadar mühlet verdiklerini ve bu süre içinde Meclisler toplanmazsa işçilerin sokağa döküleceğini ifade etmişti.

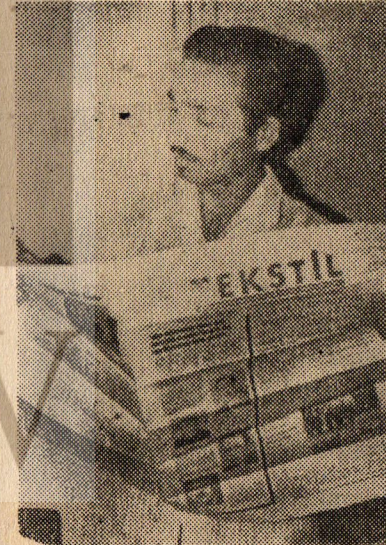
Buna karşılık sendikamız Türk-İş'in işçileri sokağa dökemeyeceği-

lislerden geçemeyeceğini ortaya koymuştu.

Nitekim, Türk-İş yöneticileri üç gündür Ankarada toplantı halinde bulunmakta ve fakat direnip direneme yolundaki tereddütleri bir türlü yenememektedir. Çağ değişimine gebe olan şu günlerde insanlık 24 saatte aya ayak basarken, Türk-İş'in maskeli yöneticileri işçi sınıfının mücadele etmesine bir türlü karar verememtedirler.

Kaldı ki direnişe karar verebilseler dahi bu yolda artık müsbet so-

GAZETEMİZ İKİ YASINDA

Bir Tekstil işçisi gazetemizi inceliyor

Bugünkü TEKSTİL adıyla gazetemizin ilk sayısı 8 Temmuz 1968 tarihinde çıkmıştır. Aslında 15 günlük olan gazetemiz bazı sebeplerle ister istemez aksamış ve 24 sayı yerine şu elinizdeki ile birlikte 17 sayı çıkabilmiştir. Bundan sonra düzenli olarak her ayın birinde ve onbeşinde gazeteniz elinizde olacaktır.

İkinci yıl münasebetiyle bazı gerçekleri yeniden gözden geçirmekte yarar vardır. Gazetemiz eski ve yeni adlarıyla bugüne kadar çıkan tüm sayıları incelenirse görülecektir ki daima gerçekleri, daima doğruları hiç kimseye taviz vermek ihtiyacını duymak sizin yazmış ve üyelerine olduğu kadar, diğer kesimlerde çalışan emekçi sınıfına da yararlı hizmetlerde bulunmuştur.

Bugün çıkan 17. sayı ile gazetemiz iki yaşına girmiş bulunmaktadır. Bilindiği gibi gazetemiz «İSTANBUL TEKSTİL İŞÇİSİNİN SESİ» adı ile ilk sayısını 5 Mayıs 1967 de yayınlamıştır. Bu ad altında 20 sayısını tamamlayan

zen bozukluğundan ileri geldiğini iddia eden siyasiler iktidara geldikleri takdirde bu bozuk düzeni değiştireceklerinden söz etmelerine rağmen geniş kitleler bunlara dudak bükmemektedirler. Dudak bükmemektedirler çünkü bu düzeni değiştirmek sanıldığı kadar kolay değildir.

Gerçekten düzen bozuk mudur?

Bozüksa değiştirilmesi nasıl mümkün olabilir? İşçi gözü ile bunları eleştirmek istiyoruz.

Tohumu devlet tarafından verilen, her türlü kontrol ve teknik yardımı devlet tarafından yapılan, ekilip yetiştirilmesi büyük emek ve masraf isteyen, toplandıktan sonra devlet tarafından alınarak, fabrikalarda binlerce emekçinin alın teri katılarak üretilen şekerin kilosu, perakendeci kârı da dahil 300 kuruştan satıldığı Türkiye'de, şekere nazaran daha az emek ve daha az masrafla üretilen bir kilo kayısı 5-8, bir kilo ekşi erik 4-6 liradan satılabiliyorsa, olumlu bir ekonomi düzeni söz konusu olamaz. Buna benzer binlerce örnek sayabiliriz.

Şekerin üretimi ve satışı devletin tekelindedir. Maliyeti ve satışı gerçek hesaplara ve toplum yararına düşünceye dayanmaktadır. Diğer ürünlere nazaran bu kadar ucuzca satılan şekerden kâr sağlandıktan başka yüksek oranda Millî Savunma Vergisi de alınmaktadır. Fukara köylü tarafından üretilen diğer ürünlerin satışı ise tefecilerin ve vur guncu araçların elindedir. Bunlar tarafından çok ucuzca kapatılan ürünler sorumsuzca çeşitli fatura oyunları ile çok yüksek fiyatlarla büyük şehirlerdeki fukara tüketicilerin iç parçalayıcı bakışları önünde, vitrinlerde mutlu azınlığın istifadesine sunulmaktadır. Bu kadar büyük kârlarla satılan

(Devamı 4. sayfada)

ni, işçi emeklilik kanununun Mec

(Devamı 4. sayfada)

TAVUKLAR KİMİN İÇİN ALTIN YUMURTLUYOR

SENDİKAMIZ Genel Başkanı RIZA GÜVEN basına verdiği yazılı demecinde Başbakan Süleyman Demirel'in konuşmalarını şiddetle eleştirerek «TAVUKLAR KİMİN İÇİN ALTIN YUMURTLUYOR?» demiştir.

RIZA GÜVEN'in Demeci özetle şöyledir :

«Gün gün seçimlere yaklaşıyoruz. Biz tekstil işçileri olarak bu defaki seçimlerde her zamankinden daha fazla ağırlığımızı koymaya çalışacağız. Politikacılar daha şimdiden yalan ve demagoji kumaya başlamışlardır. Meclislerin dört yıllık çalışmalarını izledik. Bizze yararlı tek bir tasarı kanunlaşmamıştır. Bu durumda POLİTİKA

CILARIN SEMPATİK OLAN YANLARI NEDİR ?

Başbakan Demirel açıklıktan söz edenleri «sefalet tüccarları» diye nitelendirmektedir. Kendileri sefahat içinde oldukları için açıklıktan söz edenleri yermeye çalışmaktadır. Politika pazarlarında bu gibi yermelerin bizce hiçbir önemi kalmamıştır. Piyasa alabildiğine sorumsuz vurguncuların elinde oyuncak haline sokulmuştur. İşçi kardeş bakkaldan manavdan hiçbir şey alamamaktadır. Bir kilo etin bile satın alınmadığı 19.50 TL lik asgari ücretle nasıl geçinebileceği bir yana patronlar bu asgari ücrete karşı direniş halindedirler.

(Devamı 4. sayfada)

Minion Örme ve Dantel

Örme işyerlerinde uyuşmazlığa

Düşüldü

Taksim'de kurulu ve Beyoğlu şubemize bağlı bu işyerinde mayıs ayında biten sözleşmenin yenilenmesi için gerekli hazırlık yapılmış ve yetki alınarak işyerinden randevu talep edilmişti.

İşyeri işlerinin çokluğunu öne sürerek toplantıları uzatmış ve sendikamızın teklifine mukabil bir teklifle karşılık vermiştir.

İşyerinde iki dönemden beri uygulanmakta olan sözleşmenin bü-

tün maddelerinin değiştirilmesini isteyen ve eski sözleşmedeki yasalardan üstün hakların bir kısmını da geri alma teklifinde bulunan bu davranış karşısında, sendikamızı temsil eden Müfettiş Hakkı Özbal ile Müfettiş Hüseyin Akduman'dan kurulu heyet bir anlaşma zemini bulamayınca uyuşmazlık zabtının tutulmasını talep ettiler.

Müzakereler işyerinin yazıhane-

(Devamı 4. sayfada)

gazetemiz, bundan sonra adında bir değişiklik yapmış ve TEKSTİL adıyla yayımına devam etmiştir.

Birinciği gibi Sendika gazeteleri bir bakıma yöneticilerin propaganda broşürü ni-

(Devamı 4. sayfada)

Çeşit Mensucat'ta ilk sözleşme Yapılıyor

Bakırköy'e bağlı Safra köyünde Çeşit Mensucat adında bir işyeri vardır. Bu işyerinde çalışan işçileri teşkilatlandırmak için uzun zamandır mücadele veren Bakırköy şubemiz muvaffak olmuş ve sendi-

kamız toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili kılınmıştır.

İşyerini üç avukat temsil etmekte sendikamızı da Genel yönetim kurulu üyesi Hüseyin Akduman ile Bakırköy şube başkanı Mülâyim Güdücü temsil etmektedir.

Sendikamız ilk defa toplu iş sözleşmesi yapılacak olan bu işyerine teklif vermiş işverenler de teklifi tetkik için mehil istemişlerdir.

Müzakerelere devam edilerek üyelerimize iyi bir toplu iş sözleşmesi kazandırılması için gerekli çaba sarfedilecektir.

TATLI SERT

ABDULLAH SERT

Ah Baba

Vah Baba

Anam seni asmış dolaba

Ne üzgünüm bilsen buna !..

Uzun uzun üzerinde yazdık çizdik şu Türk-İş'in partilerüstü sendikacılık politikasına ilişkin olarak... Bunun bir yutturmaca, çıkarıcılara yarayan bir yutturmaca olduğunu sakız gibi çiğneyerek yazdık. Amaç emekçi sınıfı ekme kavgası olan politikadan uzak tutmaktır. Emekçi sınıf politikadan uzak tutuldukları Türk Devletini elinde tutan, çıkarına dönük olarak yozlaştıran hâkim kapitalist sınıfın ensesi biraz daha kalınlaşacaktı.

Geçenlerde partilerüstü sendikacılığın iflâs ettiğini Türk-İş'in genel sekreteri de ağzından kaçırdı ve «AP iktidarda olduğu süre içinde Meclislerden işçinin yararına kanun çıkmamıştır.» dedi. Bu, bir partinin karşısına geçmek, yani partilerüstü sendikacılığı inkâr etmek demektir. O halde bu bir gerçek olduğuna, yani partilerüstü sendikacılığın artık işe yaramazlığı kabul edildiğine göre şimdi yeni bir yutturmacayı tez-

(Devamı 4. sayfada)

Yöneticilerimizin Bilmediğiniz Yanları

Beyoğlu şubemizin enerjik Başkanı Kemal ABAY

1933'de Sivas'ın Suşehri kazasının Küçükgüzel köyünde doğdu. Babası çobandı, Kemal Abay 16 yaşındayken öldü. Ağabeyi o sıralarda askerdi, çobanlık kendisine kaldı. Köyde bu sıralara kadar okul yapılmamıştı, öğretmen yoktu. Okulun açıldığını görünce birgün sü rüyü tarlada bıraktı ve okula kaçtı. Öğretmen de seviyor, okumasını istiyordu. Ve fakat sürünün tar

dığında her yanı akan bir odacıkta üç çocuğu ve eşiyle işçi sınıfına dönük eylemini örnek şekle getirmenin çabasını göstermektedir.

Kemal Abay için uzun uzun söz etmenin anlamı yoktur. Kısaca belirttiğimiz yaşamı ve aşağıdaki fikirleri onu yeterince tanımlamaktadır. Kendisine iki soru sorduk ve cevaplarını aldık. Birlikte okuyalım :

ONBEŞ GÜNDE BİR

— bahir ersoy —

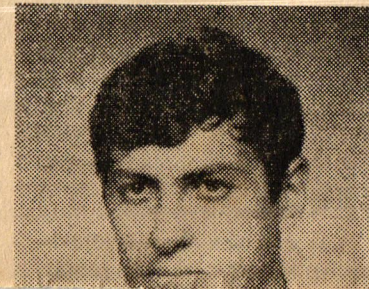
ŞİMDİ GÖRELİM

Bugün onbeş temmuz. İşçi Emeklilik Kanununu tadil eden tasarıyı uyutanlara Türk-İş'in verdiği mühlet bitti. Nitekim Türk-İş yöneticileri Ankara'da toplantıdalar. Konu tartışılıyor. Basında çıkan haberlere göre, bir genel grev üstünde duruluyor. Şu anda yönetim kurulunun ne karar alacağı bilinemez. Ama bundan önce Türk-İş Genel Sekreterinin çıkışı ilgili çevrelerde çeşitli şekilde yorumlanmıştı. İktidar partisi mensubu sendikacılar Tunç'u haysiyet divanına vermek için yönetim kurulunu fevkalâde toplantıya çağırışlar fakat istekleri içlerinde kalmıştı. İşçilerin uyutulan bebek olmadıklarını söyleyenlerin ve Konfederasyonun hareket tarzını övenlerin yanında AP li sendikacıların Tunç'a kızmaktan vazgeçip destekler mahiyette çıkan tebliği tasvip etmelerinden kuşku duyup bunu açıkça belirtmekte fayda görenlerin sayıları da oldukça fazla idi. Şimdi vakit geldi, çattı. Artık medenî ölçüler içinde iktidarlara istedikleri gibi kitlelerle oynayamayacaklarını anlatacak bir davranışa girmek zorunluluğu vardır. Yöneticilerin bu işin inceliğini ölçecek güçleri olduğunu bilenlerden birisi sıfatı ile toplantıdan aktif kararlar çıkacaklarını umarım.

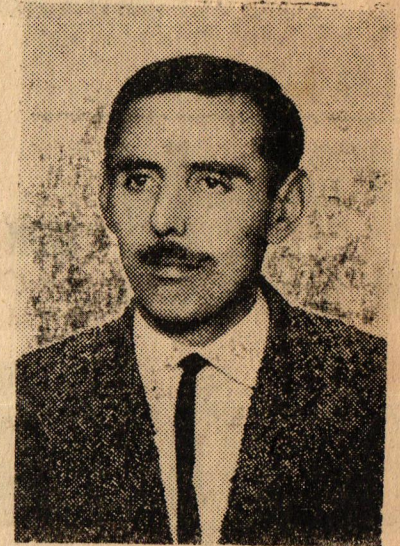
Eğer öyle olmaz da yeni bir erteleme kararı ahlarsa bu işçi sendikalarının itibarını kökten sarsacak âdeta şantajcı haline sokacaktır.

● ● Yöneticiliğin özelliğinden birisi de adına söz söylediği toplumun haysiyetini korumasını bilmektir. Politika çarkının insafsız dişlilerine Türk işçi sendikalarını atacakların bir gün koltukları, binaları ile birlikte başlarına yıkılabilir. Toplumdaki akım meşru yollarla hakkın sapına kadar aranmasında ısrardır. Aksi halde, yumuşak baş sert sopadan ders almaya mahkûm olacaktır.

İşçi içinde olan emekçi arkadaşlarıma yansıtıyor, emekçi sınıfını toplumun tüm konularının ilgilendireceği esastan hareketle açık tartışma açıyor ve sendikal eylemimizi bu tür bir düzeye oturtmağa çalışıyorum. Ve işçi kardeşlerimi işçi sınıfına yarar getirecek siyasî inancı sendikalarda ve sendikalarca aramaları gerektiğine vardırıyorum. Gerçek anlamda insan

İşçi Emekliliği Konusunda Üyelerimiz Konuştu

Osman BARDAKÇI

Geçen sayımızda yayınladığımız « Yılan Hikâyesine dönen İşçi Emekliliği Kanunu Tasarısı üzerinde Üyelerimiz neler dediler ? » başlıklı yazımız ilgi uyandırmış ve bazı fabrikalarda çalışan tekstil işçileri görüşlerini havi mektuplar yollamışlardır. Konunun önemi dolayısıyla gelen mektupları özetleyip yayınlıyoruz.

OSMAN BARDAKÇI (Üye) :

Bence işçi Emeklilik kanununun çıkmaması için hiçbir sebep yoktur. Kanunun gecikmiş olması onunların en son örneğidir. Biz iş-

lada kaldığını ve oğlunun okula git-
tiğini gören annesi geldi, öğretme-
ne yalvardı «Eğer okursa çobanlık
yapamayacak, bizde aç kalacağız,
n'olur bırak da çobanlık yapsın...»
dedi. Gerçekten Abay'ın çobanlık
yapması ailesinin ekmeği için zo-
runluydu. Bunun üzerine öğretmen
onun çobanlık yapip evinin ekme-
ğini kazanmasına izin verdi. Ne
var ki daha sonra okur-yazar bir
köylü ondaki merakı görerek ona
biraz okuma yazma ve hesap öğ-
retti. Biraz da askerlikte pekiştir-
di.

1951'de evlendi. Evlenmesi de il-
gi çekicidir. Eşi için ailesi 250 lira
başlık ve biraz da altın istediler.
Verecek parası olmadığından kaçır-
mak zorunda kaldı. 1951'de İstan-
bul'a geldi. Ağabeyi Vakko işyerin-
de çalışıyordu. Vakko'da Abay da
iki sene işçi olarak çalıştı ve aske-
re gitti. Askerlik dönüşü yine aynı
işyerine girdi. 1957'de işçi mümessili
oldu. İşçi mümessili oluşu da il-
ginçtir. O zamanki uygulamada iş-
çi mümessilliğine işveren de aday
gösterirdi. Kemal Abay'ı işçiler gös-
terdiler, işveren adayı ile aynı sı-
yıda oy aldı, yapılan kur'a sonucun
da Kemal Abay işçi mümessili oldu.
Ne varki 14 aylık iş mümessili iken
yarattığı bir iş ihtilâfından işçileri
vazgeçirmek için işveren işçilerin
% 90'ından imza topladı, buna si-
nirlenen Abay işçilere mücadele-
den kaçmanın doğru olmadığını an-
lattı, çırpındı. Bu halinden bahis-
le işveren mümessillik sıfatını kal-
dırttı ve hemen de işine son verdi.

Bir süre sonra değişen şartlar-
dan yararlanarak yine aynı işye-
rine girdi, bu defa kurasız ve işçi-
lerin % 80'inin oylarını alarak ye-
niden mümessil oldu. 1964'e kadar
Vakko'da çalıştı ve 1964 yılında
Teksif Beyoğlu Şube Başkanı, he-
men ardından da 1965 yılında
Tekstil Beyoğlu Şube Başkanı oldu.

Kemal Abay'da sendikacılık zevk-
li bir hastalıktır. Sendikacılık uğ-
runa işten vazgeçtiğine 1500 liraya
yakın bir para alıyordu işyerinden
738 liralık sendika maaşını tercih
etti. Bugün de bu zevkli ama yo-
rucu, bir anlamda kahredici inanç
savaşını sürdürmekte, yağmur yağ-

.. Sizce sendikacılık nedir ?

— Kapitalist düzen içinde eme-
ğinin tam karşılığının verilmediği-
ni verilmesi yolunda mücadele ya-
pılmasına inanmış insanların bir
araya geldiği örgüttür sendika. O
halde sendikacılık emeğin gerçek
karşılığının alınması yolunda yü-
rütülen bir eylemdir.

.. Türkiye'deki sendikal uygula-
ma dikkate alınrsa sendikacılık
toplu sözleşme yapmak şeklinde
gözüküyor. Ne dersiniz ?

— Türkiye'de sınıfsal bilincin so-
nucu olarak elde edilmiş bir sen-
dikal ortam yoktur. Hâkim sınıfın
verdiği tavizler çevrevesinde kan-
unlar yapılmış ve sendikal uygu-
lama da bu kanunlar çerçevesin-
de yürütülmüştür. Bu ortam için-
de dahi ortamın verebildiği sendi-
kal eylem gösterilememiştir. Ne
varki hâkim sınıfın kısıtlayarak yü-
rülüğe koyduğu yasalar çerçeve-
sinde uygulanan bir sendikacılık-
tan bundan fazla sınıfa dönük ile-
ri bir eylem beklememek gerekir.
Her ne kadar hâkim sınıf bu so-
nucu sağlamışsa da, yâni herşey
hâkim sınıfın çıkarına dönük yü-
rütülmüşse, çoğunluk sendikacıla-
rının gerçek sendikal eyleme girme-
leri, bir anlamda tam çıkarıcı olma-
ları nedeniyledir ki, işçi sınıfı bi-
linçlenmemiş ve böylece daha çok
hâkim sınıfın arzulanığı nisbette
bir sendikal ortamda işler yürütül-
müştür. O halde geçmişteki olay-
lar, çıkarıcı sendikacıların davranış-
ları, Türkiye'deki Devlet yönetimi-
nin kimlerin elinde bulunduğu dik-
kate alınarak emekçi sınıfın ken-
dine dönük bir devlet örgütünün
nasıl olması gerektiği yolunda eği-
tilmesi, yani bilince kavuşturulma-
sı ve giderek devlet yönetiminde
söz sahibi olması sağlanmalıdır.
Bu yapılmadıkça, yani sendikal ey-
lem bu amaca uygun şekilde yaratıl-
p uygulamaya geçirilmedikçe,
olsa - olsa kısa bir süre sonra eri-
yip gidecek zamlarla süslenmiş gös-
termelik bir toplu sözleşme düze-
nine dayalı sendikal yutturma sü-
rer gider.

Ben bu düşüncelerimi benimle i-

haysiyetine uygun bir yaşantıya e-
mekçinin kavuşması, emekçi sını-
fın siyasal ve sınıfsal şura kavuş-
ması ile mümkün olabilir. Aksini
iddia yakın bir gelecekte hiçbir
kimseyi kandırmayacak, altın yu-
murtlayan tavuk palavraları olsa
olsa gülünecek mizah hikâyeleri-
nin geçmişteki konuları şeklinde a-
nılacaktır. Emekçinin yüzünün gül-
düğü ıpıl-ıpıl bir Türkiye özlemiy-
le tüm kardeşlerime sevgilerimi
yollarım.

İdrolfil Pamuk İşyerinde Sözleşme

Hüdaverdi TALAY

Sendikaların toplu pazarlık ile
sağlamış olduğu menfaatler gün
geçmiyor ki işçinin elinden hayat
pahallığı neticesi alınmasın. Hal
böyle olunca bir yerde toplu söz-
leşmeler işçinin aleyhine bir hava
yaratmaya başlamaktadır. Örneğin,
işçi ücretlerine sağlanan % 10 ile
% 15 zam işverenleri ve esnafı «na-
sılsa işçinin cebi para gördü işçi-
ye zam yaptım kasamdan para çı-
kacak bunun için imal ettiğim mal-
lara zam yapmam lâzım» zihniyeti
her geçen gün hayatın bazı kesim-
lerinde % 30, bazılarında ise % 100
arttığını görmekteyiz. Etrafınıza
bir bakın, iki sene evvel satın al-
dığımız pirinç halen aynı fiyatta-
mı? Peynir, et, süt, domates velha-
sıl aklınıza gelen bütün yiyecek,
giyecek, yakacak maddeler ateş pa-
hası olmuştur. Bindığınız vasita-
lar bile en az % 25 zam görmüş-
lerdir.

Üstün NUR

Yedikule'de kurulu idrofil pamuk
fabrikasının durumu bir müddettir
pek de iyi değildir. Zaman zaman
işçi ücretlerini ödeyemeyen bu iş-
yeri ile gerekli mücadele yapılmak-
tadır.

Eski sözleşmesi bitmiş ve yenisi-
nin yapımına başlanmıştır. Sendi-
ka olarak toplu iş sözleşme teklifi
işverenlere verilmiş olup müzake-
reler devam etmektedir.

Asgari Ücret Elden Gitmeden

Bütün bunlar bilinen şeyler. Bil-
medikleriniz ise sendikaların bütün
bunları gördükleri halde, hal çare-
lerini yeterince aramamalarıdır.

Sendikalar sadece iki senede bir
toplu sözleşme imzalayan «zam ma-
kinaları» değildir. Üyesinin iktisa-
dî bozukluklarının nedenleri üye-
lerine eğilip çareler de araması icap
eder. Üst kuruluşlardan (Türk-İş
veya DiSK gibi) fayda beklemek-
te yetersiz. Çünkü, ikisinin davra-
nışı da değişik açıdan politik gös-
terilip dejenere edilebilir.

Bu iki kuruluşun içinde ve dışın-
da olan sendikalar bir araya gelip
boykotlar, mitingler ve toplantılar
düzenleyerek işçiye yön verip bir-
çok maddelerin fiyatlarını düşür-
törebilirler. Yeter ki buna inanıp
ciddiyetle sarılsınlar.

Önümüzdeki günler asgari ücret-
lerin 244 kuruşa çıkması neticesi
doğacak sun'î hayat pahallığı bu

çiler hep umut eder, bekleriz. Ge-
nellikle de sonunda hava alırız. A-
ma nasıl olsa seçimler yaklaşmak-
tadır. Sandık başına geldiğimiz za-
man kime oy vereceğimizi pek âla
biliyoruz Biz emekçiler, bize ekme-
veren iktidarın insanları olacağız.

Emekliye sevk edilirken maaşları-
mızın % 70'i verilmeli ve bugünkü
acı durumumuzdan kurtarılmalıyız
Bunu istemek en tabii hakkımız-
dır.

ÜSTÜN NUR (A. Hisarı Yönetim
Kurulu Üyesi) : 30 yıl çalışıp 250
lira ile emekliye sevk edilmenin a-
leyhindeyim. İşçi Emekli Kanunu-
nu mutlaka yürürlüğe girmelidir.
Aksi takdirde siyasal partiler müş-
kül durumda kalacaklardır. Önce-
den hatırlatmakta kendileri için
fayda vardır.

artıştan ne kadar fazlasını götüre-
cek ve bunun neticesi hangi sen-
dika veya sendikacı bu tip direnme-
lere gidebilmeyi düşünerek gerçek-
ten toplumcu ve işçiden yana ol-
duğunu gösterecektir.

Hayat pahallığı bugünkü ortam-
da kişilerin demokrasi anlayışı ne-
ticesi olmaktadır. Ekseri kapital sa-
hibi kişiler demokrasiyi kazanç öz-
gürlüğü olarak nitelemekte ve bu-
nun neticesi imal ettiği veya sattığı
mallara istediği fiyatı koymak-
ta ve yine aynı demokrasi içinde
insanca yaşamaya çalışan dar ge-
lirli vatandaşların değil, bir millet
vekilliği için 5000 TL verecek gü-
ce sahip kişilerin partileri olmak-
tadır. O halde sendikalar toplum-
cu niteliklerini hazırlayarak bu
menfaat birliği gruplarına karşı,
yaptıkları sözleşmeler ile sağladık-
ları hakların işçinin elinden alın-
maması mücadelesine girmelidirler.

Hüseyin Akduman'dan Bir şiir

*Dünyada çok dertli var yüreği huzur görmez
Öyle insanlar var ki huzursuzluk ne, bilmez.*

*Yoksulluk her gün artar çekilmez bir yük gibi
Zenginler zenginleşir delik işçinin cebi*

*Öyle bir düzen ki bu dolu zengin sofrası
Aç kalkıyor çocuklar bomboş işçinin tası*

*Nutuklar bizden yana vaatler hep bizlere
Paralar hep akıyor nedense zenginlere*

*En çok vergiyi verir işçi, memur nedense
Başkası zenginleşir yoksul hâlâ elense*

*Kalksın ortadan artık bu kapitalist düzen
Yaşamak eşit olsun gelsin bir adil düzen*

*Uyan artık ey işçi bırak emeklemeyi
Seçim zamanı geldi gir fetheyle kaleyi.*

*Kanunları sen çıkar birazcık da ne olur?
Ancak o zaman yurdum ileri bir yurt olur.*

Hilmi Gürgan

Tiftik

İşyerinin

Sözleşme süresi

Sona erdi

Üsküdar'da kurulu Hilmi Gürgan Tiftik işyerinin toplu iş sözleşme yetkisi yeniden sendikamızca alınmış ve toplu sözleşme teklifi işveren temsilcilerine verilmiştir.

İşverenler teklifimiz hakkında cevap verecekler ve müzakereler devam edecektir.

AKIL KESİN ZAFER YOLUNDA

insanoğlunun aya kesin olarak ayak basması amacıyla yapılan yolculuk 16 Temmuz 1969 günü saat 15,32 de başladı. Amerikalı üç astronot tarafından girilen feza uçuşu 8 gün sürecek ve ayda gerekli incelemeler yapıldıktan sonra dünyaya dönülecektir.

APOLLO -11 uzay aracının hareketleri televizyondan yakinen izlenmektedir. Verilen bilgilere göre Ay'a varış başarı ile sonuçlandırılacaktır.

Öte yandan Sovyetlerin fırlattıkları Luna - 15, garip bir rota ile ay yolunda ilerlemektedir. İlgililer Lunanın uçuşu hakkında bilgi vermekten kaçınmaktadırlar.

Birkaç gün içinde insan aklı kesin bir zafer kazanacaktır.

Emekli dul ve

yetimleri uyutuyorlar

Maliye Bakanı Cihat Bilgehan, bir demeç vererek emekli, dul ve yetim aylıkları tabanının 250 liradan 300 liraya çıkarılacağını açıklamıştır.

İşçilere yaptıkları vaadi tuttura mayıp bizlerden umudunu kesenler bu defa emekli, dul ve yetimlere el atmışlardır.

Ayrıca, sayın Bilgehan, 300 lira ile nasıl geçinilebileceğini açıklamaktan kaçınmıştır!

KUPON PANAYIRI

Gazetenin biri Anadolu dağıtıyormuş. Bilmem kaç kuponu kesip yollayan çekilise iştirak edebilecekmış. Şaka değil, 30-40 adetlik kupona bir Anadolu... Bir fukaraya Anayasa'dan daha büyük keyif verir. İnsanoğlu böyle beleş ve avantajları kaçırmamalı. Ne derler, insanın başına talih kuşu birkaç kez konar. Fırsatları değerlendirmeli. Şurada ölümlü bir dünyada yaşıyoruz. 50-60 yıl sonra heçbirimizin izi bile kalmayacak. Madem ki de gelmişiz dünyaya, yaşayalım. Anadolu alalım, babadol alalım. Yaşayalım.

İnsan aklı kolay kolay takılmıyor bi yere. Unutkandır. Unutkanlık da makbuldür hani. Hiç unutkan olmayanlara bazen bizde enayi derler. Ukalâ derler. İşte bu unutkanlıktan dolayıdır ki bizim sendikamızın önü panayıra döndü panayıra. Adam bi gün kesmiş, iki gün kesmiş, üçüncü gün unutup çöp sepetine atmış gazeteyi. Derken kupon boş kalmış tabii arada. Bunu bilen daha akıllılar tedbirlerini önceden almışlar. Bolca kupon biriktirmişler. Çoluk çocuk ellerinde kuponlarla volta atıyorlar panayır meydanında. 50 kuruşluk gazete kuponu 2,5 liradan okutuluyor. Az bişey mi? Bir haylisi yolunu buluyor böylece. Kuponuzlar da Anadolu hatırına 2,5 luğu görmüyorlar bile. Geçim dünyası neylersin.

Hayret etmeye kimin hakkı var. Düzen kupon düzeni, piyango düzeni. Geçenlerde İlhami Soysal yazıyordu, lotaryacılık konusunda. Gazetelerdeki bu kuponculuğa lotaryacılık diyorlar. Örneğin bu nedenle Akşam gazetesinin tirajı 90.0000 artmış. Akıl alır şey değil. Bir Akşam kuponu sürekli okuyucu dışında 90.555 kişiyi daha ardında sürükleyebiliyor. Geleceğini kupona bağlamış milyonlar. İş tamamen akıllı olanın bizim bu üçkâğıtçı düzende. Bir kupon dalgası çıkarır, günde fazladan 45.000 lira sokarsın kasana. Posta idaresini de beslersin. Yüzbinlerce lira pul parası PTT nin hoşuna gitmesin mi?

Ciddi sorunlar kimin aklına gelir böyle bir düzende? Ezilmek, sömürülmek kimin umurunda? Kuponculuk bu gidişte bizim tüm sorunlarımıza çözüm getirecek' Acele niye? İşçilerin emeklilik kanunu tasarısı rafa kaldırılmış. Türk-İş'in sempati avcuları işçileri sokağa dökeceklermiş. Sanki işçi apartman katlarında oturuyor. Kimi kandırıyorsun, işçi dediğin zaten sokağın ortasında. Sen kendini atsana bi sokağa? İşçileri sokağa dökecekmiş. Önce kendi kirli çamaşırlarını dök de görsün senin hükmetmek istediğin aç kitleler...

Boş verin Allahaşkına memleket meselelerini. Boş verin kendi meselelerimizi. Onları düşünen nasıl olsa bulunur. Siz kuponculuğa devam edin kuponculuğa. Kulağınızı "var mı eksik kuponları olan?" diye bağırarlara verin. Politikacılara da oyunuzu verin. Kalmazsa kalmasın size bişey. Lâzım değil. O kadar da egoist olmaya hakkınız yoktur!

Kâni ŞENGÜL

(2) İyinin, veatı say-
gel'in "ORTALIK NEDEN KA-
RIŞTI" adlı ilginç bir mizah
kitabını yayınladı. Üyelerimi-
ze tavsiye ettiğimiz kitaptan,
kitaba adını veren hikâyeyi
aynen yayınlıyoruz.

ORTALIK NEDEN KARIŞTI

Eğer on yaşlarında küçücük bir çocuk çıkıp da, yalan yanlış haberlerle ortalığı birbirine katmasaydı Tanrının yardımını, özel sektörün yatırımlarını, hükümetin gayretini, muhalefetin iyiniyetile memleket güllük gülistanlık olurdu ama, ah o velet yok mu? Hiç kimsenin yapamayacağı kötülüğü, tek başına yaptı millete!

Sabah karanlığında koltuğunun altındaki gazeteleri satmak için:

— Kömür sıkıntısını yazıyooor! diye bağırarak vatandaşı telâşa düşürmeseydi, sorarım size; bugün memlekette pahalılık mı olurdu? Kaçakçılık, vurgunculuk mu olurdu? Piyasayı karışık yağlar mı dolururdu?

Şimdi içinizden :

— «Suçlu kim olursa olsun, size ne birader?» diyenleriniz çıkacaktır belki. Haklısınız. Ama hilebaz ve madrabazlık olaylarına el koyan ilgililerin suçu yüklemek için nasıl olsa bir küçük adam bulacaklarını düşündük de, bu milli dâvada haydi bizim de birazcık yardımımız dokunsun dedik.

Evet. Küçük çocuğun bağırsığı, ilk önce, geciken sabah namazını kılmaya hazırlanan kömürcü Mur-taza'yı yerinden hoplattı. Abdesti, duayı yarıda kesip, oğlanın sesine kulak kabarttı. Yanlış duymamıştı demek.

Paraya kıyıp bir gazete aldı. Aradı taradı, mangal kömürü ile ilgili bir haber bulamadı. Kok kömürü stokunun azaldığından, satı-

sın 750 kilo üzerinden yapılacağını yazıyordu gazete.

Aaa, bu kadarına sahtekârlık, dolandırıcılık denirdi! Ulan kok kömürü kıtlığından, mangal kömürü satan adama neydi?

— Vay teres vaay, beni faka bas tırmak ha? Bu yirmibeş kuruşu senden yirmi beş kere geri almazsam...

Fırladı caddeye, ama toz olmuştu oğlan. Burnundan soluyarak döndü dükkâna. Abdest ibriğine bir tekme attı, hırsını alamadı.

— Ulan senin eline gazete virenin... Aha seni bu boya getirenin...

Bildiği bütün küfürleri etti, onlar bitince yeni yeni küfürler icat etti, sınırları yatıştı. Kendini işe verirse, bacak kadar çocuk tarafından dolandırıldığını unutturdu belki.

— Tüü içine ettiğimin dünyası! Yediden yetmişe kimsede ahlâk kalmamış be!

Musluktan doldurduğu tenekeyi kömürlere boşaltıp, başladı harman yapmağa. Kahvecinin akşamdan bıraktığı tenekesini doldurup tarttı, öfkesi dinmedi. Tartılmış kömürü elekten geçirip tozunu aldı, kendine gelemedi. Komşu dükkânın çırağı, ile gönderdi kahveciye.

Sırlısklam kömürü görünce, kahvecinin beyni attı. Oysa az önce ne kadar sakindi. Bir yandan gü-lüp söylüyor, bir yandan da yeni gelen çırağına:

— Kahveyi kaynatmayacaksın bililir, köpüklü olması için karbonatlı suyu yanından ayırmayacak-

sın ikili... Çayın burukluk vermesi için demliğe varsa zencefil, yoksa birazcık nar kabuğu atmaya unut mayacaksın üüüç, diye meslek sırlarını öğretiyordu.

Yorulana kadar küfür etti kömürcüye. Küfür etmekle rahatlamadı. Aldı eline tebeşiri:

— Ulan benim gibi bir fakirin yarım kilo kömürünü çalmak için su katacaksın da, zengin mi olacaksın Allahsız? diye söyle söylene önündeki veresiye tabelasında içene içmeye bastı çizgiyi!

— İnsanlarda dürüstlük denilen şeyin zerresi kalmamış namussuzum! diye diye dayandı çaya zencefil!

Sonra doldurduğu bardakları as kıya dizdi:

— Bu kasaba, şu manava; öbürü de bakkala... Önceki borçları istemeyi de unutma, diye öğütleyip gönderdi.

Oğlunu çekirdekten esnaf yetiştirmeye çalışan bakkal:

— Bir kere doğruluktan ayrılma yacaksın, diyordu. Esnafıkta doğruluk şart! Bu dükkân kimin? Bizim değil mi? Kasadaki paralar?... O da bizim... Ben görmeden bir onluk alıp cebine atsın, kimin parasını çalmış olursun? Kendi parasını. Bu yüzden doğruluk şart! Müşteri tanyacaksın. Kimi insan vardır, fiyatları inceden inceye sorar. Kimi de «İyisinden şu kadar şundan ver» der. Birinciye kötü malı verip, kötü para alacaksın. İkinciye kötü malı verip iyi para alacaksın.

Çay geldi. Usulden sordu bakkal:

— Kaç çay borcumuz oldu, dört mü beş mi?

Borç kâğıdını uzattı kahvecinin çırağı.

— Ben sonra ustanı görürüm.

Çırağı savdı. Savdı ama, hesaba bakınca gözlerine inanamadı:

— Kabahat bizde diye mırıldan-

dı. O namussuz her zaman bir iki, bazen beş yazar her seferinde bile bile öderiz. Ulan alçak, kala kala yirmibeş kuruşa mı kaldın?

Kızardı bozardı, bazı malların etiketlerine zam yaptı, hırsını alamadı. Günden güne âdileşiyordu bu insanlar. Onun bıraktığı yerden oğlu aldı etiketleri. Sordu:

— Pirinçle fasulyenin fiyatlarını da değiştireyim mi?

— Onların fiyatlarına dokunma, diye cevap verdi. Fakir fukaranın gıdası ile oynamayalım günah. Al şu darı çuvalını götür anana, evdeki iki çuval pirince yedire yedire karıştırın. Giderken Hasan beylerin siparişlerini de götürüver.

Tarttı paketledi, darı çuvalını da sırtlayıp çıktı çocuk. Hasan bey kasap dükkânının mal sahibiydi. Bir yandan ucuza aldığı arsalarla, ucuza malettiği apartmanlar yapıp satıyor, bir yandan daire ve dükkânlarından topladığı kiralarla yaşıyordu. Akşam, karısından peynirin kötüleştikçe fiyatının yükseldiğini, pirinçteki darıların ayıklamak la baş edemediğini öğrenince açtı ağzını yumdu gözünü! Bu yapılan bir nevi vurgunculuktu. Vatandaşın gıdası ile oynamaya hiç kime-nin hakkı yoktu. Neredeydi ilgililer?

Bütün gece uyku tutmadı adamı. Sabah karanlığında gittiği inşaatındaki ameleleri, tam harcı karıştırmak üzereyken durdurdu:

— Bir ambar kuma, bir torba çimento eksik koyun! Kirişlerin arasını tuğla yerine briketle doldurun.

Hemen oracıktan telefona sarılıp kiracılarını birer birer aradı:

— Merhaba Rıza beyciğim, dedi

kasaba. Bu konuda sizi rahatsız etmek istemezdim ama, günden güne ağırlaşan hayat yükü, bir takım namussuz çıkarıcıların yüzünden çekilmez hale gelen geçim derdi beni buna mecbur etti. Dükkânımızın bu ana kadar olan 700 liralık aylık kirasını bundan böyle sekizyüzelli lira olarak tahsil etmek zorundayım.

Kasap:

— Gözünüzü Allah doyursun ulan itler! diye sarıldı satıra. Bir yılda üç kere kira artar mı?

Döndü kalfasına:

— Al bakalım tebeşiri eline... Fiyatlara ikişer lira bindir! O bitince içerdekhi kemikleri iyice sıyrıp, aşçının köftelik kıymasını hazırla.

Aşçı Ramazan, bulaşıkçılara din dersi veriyordu. Etin yeni fiyatını öğrenince, dinden imandan çıktı:

— Lâ havle velâ kuvvete, insanı günaha sokar şu esnaf milleti... Karşına çekip, «Bre zındık» diyeceksin. «Bre vicdansız» diyeceksin. «Eti onbeş liradan alıp, köfteyi kaç liradan satarsın?» diyeceksin.

Bağırdı bağırdı, iskemlelere masalara vurdu, korkudan titreyen yamaklara, emir buyurdu:

— Köfteleri ufaltın lan!

Sonra gelen müşterilere, memlekette ahlâk buhranı olduğunu söyleye söyleye, bir porsiyonu bir tadımlık olan köfteleri afiyetle yedirdi. Yine de öfkesini dindiremedi. Ertesi günü, üç kilo kıymaya koyduğu ekmeğin miktarını bir misli çoğalttı, hayır hayır sınırları temelden bozulmuştu bir kere! Etin bir gün içinde iki lira birden fırladığını düşündükçe zıvanadan çıkıyor, zıvanadan çıktıkça köftenin ekmeğini çoğaltıp gramını azaltıyordu.

Bu dindar, bu namazında niya-

(Devamı 4. sayfada)

SAKA İLE KARIŞIK

MİNİ ETEKLİ KALKINMA

Yabancı sermayenin sömürü silâhı olan montaj kuruluşlarını birbiri ardına açmak la uğraşan, böylece devlet ke sesinden harcırahla, resmî sıfatı kullanarak seçimlere kısa bir süre kaldığı bugünlerde seçim propagandasına başlayan Başbakan "... Amacımız memlekete altın yumurtlayan tavuklar kazandırmaktır" dedi. Çocuk muhayyilesine uygundur altın yumurtlayan tavuk masalları. Altın yumurtlayan tavuk masalları çoktur çocuk masallarında. Şimdi gerçeğe dönecek olursak, altın olmayan tavuk yumurtasının Türkiye'de kaç satıldığını, yine altın yumurtlamayan tavukların etinin emekçinin rüyasında bile zor yer aldığını söylersek herhalde yeni bir lâf etmiş olmayız. Önce altınsız

tavukları vatandaşın istifadesine sunalım da, altınlısını büküklerimize bırakalım.

Ama Türkiye kalkınmıyor yine de. Kapitalist çevrenin temsilcisi sayın Başbakan geçenlerde memleketine babasının elini öpmeye gitti eşiyile. Başbakan ve eşi ana-babamın elini öptüler. Başbakanın annesi, yani eşinin kaynanası gelinin eteklerine dikti gözünü. Başbakanın eşi kısa, daha doğrusu mini etek giymişti. Kaynana tenkit etti gelini, gelinde biz bu eski kafaları bıraktık, yeniliğe döndük, dönüyoruz, dedi, bir anlamda kaynana çıkıştı. Başbakanın eşi biçimsel de olsa yenilik taraf tarydı... Oysa birkaç gün önce örümcek kafalarının saldırısında Kayseri ilimizde bir kadıncağz çirliçiplak soyuluyor,

meydanlarda sürükleniyor ve türlü hakaretlere maruz bırakılıyordu. Bu geri kafahların saldırısına ise, Başbakanın başlı içişleri Bakanı "basit zabıta vak'ası" damgasını basıyordu.

Ya Türkiye işte böyle bir memleket.

İşine gelince tavuk bulunmayan memlekette altın yumurtadan bahset,

İşine gelince de mini eteği savun.

Önemli olan kişisel düzeni sürdürebilmek için masal havası yaratabilmek.

Şu mini etekler biraz daha yukarı çekilirse seyredin manzarayı o zaman siz. Hep ileri gitmeyeceğiz mi? İşte bu da bir ilerilir...

Yaşasın mini etek!

HACI RESUL

BAŞYAZI

(Baştarafı 1. sayfada)

bu ürünlerden şekerden alınan vergi de alınmamaktadır. Çünkü kü vergi işi siyasilerin oy hesaplarına ve çıkarlarına dayalıdır. Bozuk ekonomik düzeyin tablosu budur. Bu düzeyin çarkı vurgunculara, tefecilere ve aracılara mutluluk, fukara üretici ve tüketicilere ise ıstırap dolu bir hayat sürdürmektedir.

Düzenin değişmesini ve çarkın herkesin yararına dönmesini engelliyenler yalnız piyasaya hâkim olsalar, haklarından gelmek belki kolay olur. Vurgun düzeninin kendileri-

Fiyasko

(Baştarafı 1. sayfada)

nuç elde etmelerine asla imkân yoktur. Bir kere iş işten çoktan geçmiştir. Partilerüstü görüşün amansız savunucuları bu defa devokuşu durumuna düşmüşlerdir. Böylesine kendi kendilerini inkâr pozisyonuna düşenlerden işçi sınıfının ne çikarı olabilir? Hâlâ Türk-İş ve ona bağlı sendika yöneticilerinden umut bekleyen onbinlerce işçi şu anda kesin bir ders vermek durumundadır.

Türk işçileri, kendilerini politika cılara karşı direnişe geçiremeyen dirayetsiz yöneticilerin pembe koltuklarına karşı direnmek zorundadırlar!...

Avrupa İplikte

Yeni Sözleşme

Şişli'de kurulu ve Beyoğlu şubemize bağlı bu işyerinin ismini bir çok üyemiz belki de yeni duymaktadır. Bu işyerinin Donna mayer, Roza filozof, Örmetaş çorap gibi bir çok isimleri olan enteresan çorap işyerlerinden biridir.

Geçen dönem ikinci toplu iş sözleşmesinin sendikamız yapmış daha evvel karşı sendikamız yaptığı hataları temizlemeğe gayret etmiş ve iyi bir toplu iş sözleşmesi ile üyelerimizi memnun etmişti.

Toplu iş sözleşmesinin bitmesine pek az bir zaman kala rakip sendika işyerindeki üyelerimizi ikiye bölerek sendikamızın pazarlık gününü kırmak istedi. Fakat gerek

NE AÇLIĞI BE

(Geçen sayıdan devam)

sıkı sarılacaksınız. Meslekleştireceksin kendine. Ekmek kapısı başka şeye benzer mi? Hem şu zamane veletlerine ne demeli? Düpedüz yaptıkları ekmekle oynamak değil de ne? Ekmekle oynamayı geberteceksin alimalla... Ya da enazından onların da ekmeği ile oynayacaksınız. Tutup profesörle anlaşacaksınız. Nasıl olsa onların herdaim sana ihtiyaçları olur. Avrupa seyahati, üniversiteden kaytarma kanununun çıkması, özel işlere bol müşteri... bunlar senin elinden görülür. Profesör de bunlara karşılık şu zamanlere sınavlarda iyi bir ders verir. Öğretim yılı içinde ders vermeye lüzum bile kalmaz. Yani efendim bu veletleri çaktıracaksın sınıfta. Anlaşıldı mı? Çaktıra çaktıra yol vereceksin öğrenim yapmaktan. Gitsinler cehennemin dibine. Seni düşünmeyeni sen hiç düşünmeyecek, hiç hesaba almayacaksınız. Mebusluk dediğin de böyle olur zaten. Hem oy için, bu gibi tedbirler her zaman lâzımdır. Komünist değil mi bu veletler? Onları pükürttüğün derecede oy alır keyfine bakarsın..

Kafası böylesi bir şartlama ile dopdolu oldu Del'oğlan'ın. Mecliste bir nutuk çekti mi komünizm üzerine, akan sular birden durdu. Gazeteler hep manşetlere geçiyordu Del'oğlan'ın nutuklarını. Kolay mı hele bi geçmesinler... ilânlarını kestirirdi. İyiden iyiye her yanı etkisi altına almıştı...

Halk açlıktan düşünce gücünü yitirmişti. Kimse ciddi sorunlar üzerinde durmuyordu bile. Açlık salgını halindeydi. Zaten mebus ne kadar tok olursa halk o kadar aç olurdu. Mesele açlığı mideden değil de beyinden duymaktı. Halk henüz açlığın kaynağını bulmuş değildi. İkidebir midesini yokluyor geçip gi diyordu.

O bizim dönemin aptal gençliği-ne benzemeyen açlığı beyninden duymağa başlamış üniversiteli gençler sokak ve mahalle aralarında piyesler oynayıp halkı uyarmağa başladılar. Memlekete yazık oluyordu. Bu gençler güzel ve şanlı ve tanımızı nereye sürüklemekteydiler... Başlarını tırpanla uçurmadan başka çare yoktu.

« Açlık » adını verdikleri piyesi gençler bu kez Karadut semtinde sahnelediler. Halk büyük bir bilinçle gençleri avuçları patlarcasına alkışlıyordu. Derken Mebus Deloğlan mahallede belirdi. Meclis tatile girmişti. Süte maya atıp soğutmaya bıracaktı. Eline Ölüm Polisinden aldığı copları sallaya sallaya sahneye doğru yürüdü. Dört yıl önce bıraktığı sütü bozulmamış sanıyordu.

« Bu piçleri buralara sokan kiimmm!... Benim muhabbet dolu muhterem vatandaşlarım. Memlekett bu piçlerin yüzünden kızıl-lara mı terkedilecek? Yuh olsun sizlere. Emeklerimii size helâl etmeyeceğim.»

Kiremit Fabrikasının 12 lira yevmiyeli vardiye işçisi Deli Salim Del'oğlana doğru yürüdü. Copunu kapı ötelere fırlattı. Yakasını tutup çamaşır gibi silkeledi. Gür ve tok sesi ile ortaha inledi. Herkes galeyan halindeydi. Del'oğlan öldü rüleceğini sanarak soğuk terler döküyordu.

Açlığın sesi tüm mahallede birden beyinlerden gelmeye başladı. Kimse midesini düşünmüyordu. Deli Salim, Deloğlan'ı silkelirken artık kendinden geçmişti. Herkes Deloğlanı Deli Salime bırakarak evlerine doğru yürümeye başladı.

Hepsinin dudağında « Ne açlığı be » türküsünün nağmeleri vardı...

Bent yıkılmıştı. Sular dört bi yana şakır şakır akıyordu.

KEMAL ŞERİF

ne sürgünleri geniş olandılar içinde yasama organlarına da hâkim bulduklarından Düzeni değiştireceğiz" sözleri ha yalden öteye gidememektedir.

1961 Anayasasının öngördüğü reformların yapılamaması bundandır.

Güçlkle çıkarılan yasaların gereği gibi uygulanamaması bundandır.

Yüksek öğrenimin yalnız mutlu azınlığın çocuklarına ta nınmış olması bundandır. Devlet tekelinde bulunan ürünlerin özel sektöre devredilmeye yeltenilmesi bundandır.

Düzenden şikâyet edip değişmesi gerektiğini söyleyenlere vatan haini, komünist damgası bunun için vurulmak tadır. Çoğu aydınlar bunun için ihanet etmektedirler ulusa. Fukara, fukara olduğu kadar da cahil bırakılmış toplum bundan ihanet etmektedir kendi kendine bilmiyerek, oylarını kullanırken. Bilinçlenmede çıkarı olan toplum bunun için kendilerine dönük toplum hareketlerine karşı çıkabilmektedir, bilinçsizce.

Örneğin; Konya olayları, kanlı pazar ve Kayseri olayları.

Bu bozuk düzenin değiştirilmesinin iktidar değişikliği ile olacağını sananlar aldandırlar.

Bu düzen ancak ve ancak toplumun eğitilmesi ve çıkarıcılara dönük düzenin öğretilmesi yoluyla değiştirilebilir. Bunun için düzenden şikâyetçi bütün örgütler, tüm aydınlar, toplum çıkarına dönük eğitim savaşına girmelidirler. Bu savaş ne kadar güç olursa olsun, ne kadar tehlikeli olursa olsun, muhakkak yapılmalıdır, Aksi halde düzenin bozukluğundan şikâyete hakları olmayacaktır.

RIZA GÜVEN

Altın Yumurtlayan

(Baştarafı 1. sayfada)

Hükümet «Bırakın yapsınlar, bırakın geçsinler» sloganını neredeyse «Bırakın ezsinler, bırakın vursunlar» haline sokmuştur. Bütün bu acı kepezelikler yanında Başbakan Demirel seçim arefelerinde tesisler, fabrikalar açmakta ve bir de çekinmeden «Altın yumurtlayan tavuk yapıyoruz» demektir. Soruyoruz. Kendilerine; Bu tavuklar kimin için altın yumurtluyorlar? Bu tavuklar kimleri yola yola sömüre sö müre altın yumurta yumurtluyorlar? Altın yumurtlayan tavuğun sahipleri kimlerdir?

İşçi sınıfı alıkla mücadele halindedir ve bu açlığa meydan verenlerin de sadece politikacılar olduğuna inanmaktadır. Tekstil işçileri bu vurgun, vurgun olduğu karumsuz başıbozuk düzene hayır demekte ve politikacılarla her vesile ile mücadeleye karar vermiş bulunmaktadır.

Minion Örme

(Baştarafı 1. sayfada)

sinde yapılmakta olduğundan tutanağın yazılması da işyeri yetkililerince yapılmakta idi. Fakat uyuşmazlık tutanağın imza etmeyince konu uyuşmazlık halini almış ve yasa gereğince gerekli işlem yapılmıştır.

Bu arada bu işyerindeki temsilcilerden bir kısmı istifade etmiş ve yerlerine Beyoğlu şubemiz yeni temsilci atanmasını Genel Merkezden istemişti. Fakat yeni temsilcilerimizden Timur Fırat'ın temsilcilik yazısı işyerine gitmeden işverenler temsilcimizin işine son vermek istediler. İşyerinde çalışan üyelerimiz arkadaşlarımızın çıkarılması için işlerini bıraktılar. Durumu öğrenen şube başkanı Kemal Abay, Genel başkan vekili Sabri Tıgılı ve müfettiş Hakkı Özbal olay yerine giderek Timur Fırat'ın işe alınmasını ve işçilerin işbaşı yapmalarını sağladılar.

işyerimizin baştemsilcisi gerekse Beyoğlu şubemizin enerjik başkanını uyanık davranarak gerekli çabayı sarf ettiler ve rakip sendikaların bu çirkin davranışını her zaman olduğu gibi bu defa da hüsrarla neticelendirdiler.

Buna rağmen yetki çağrımıza itiraz ederek müzakereleri uzatmayı deneyen bu sendikaların yalanlarına Bölge çalışma müdürlüğünün ve iş mahkemesinin kararı birer şamar gibi yüzlerinde patladı.

Sendikamızın yetkisi kesinleşti ve ilk toplantı yapılarak toplu iş sözleşme teklifi işveren temsilcilerine verildi. Halen müzakereler sendikamızın genel merkezinde tatlısert bir hava içinde devam etmektedir.

Ortalık Neden

(Baştarafı 3. sayfada)

zında adamın yaptığı numara çabuk anlaşıldı, büyük bir şaşkınlıkla:

— Vay anasını, Ramazan hoca bunu yapsın ha? diyen kendini te-

selli etmek için aynı yola başvuruyordu.

Seyyar limonatacı Behiç, üzüntüden limondan kesildi.

— Sahiden ahlâk kalmamış insanlarda, abdestli namazlı Ramazan da hile yapsın, pes doğrusu!

Hayal kırıklığının verdiği bezginlikle dayanıyordu limontozu ile badana boyasını bir kazan suya:

— Yahu hacı namzedi Ramazan da haram yesin, onun bunun rızından çalıp hakkı olmayan bir servet temin etsin, akıl alacak gibi değil! dedikçe kazanı karıştırıyordu!

Köfteci Ramazan'ın yediği nane yi duymayan kalmadı, görmeyen inanmadı, sonunda ihracatçılara kadar dayandı. Fakat başında da söylediğimiz gibi, eğer on yaşların da küçük bir çocuk çıkıp da yalan yanlış haberlerle ortalığı karıştırmasaydı, ne pirince darı karıştırdı, ne kıymaya ekmeğe karıştırdı. Bir karışıklık olduysa bunun tek sorumlusu o bacak kadar velttir. Ah o bir yakalansa!...

VEDAT SAYGEL

TATLI - SERT

(Baştarafı 1. sayfada)

gâhlamak gerekiyor. Öğrendiğimize göre, Türk-İş Yönetim Kurulu toplanıp «AP yi bu seçimlerde boykota» karar verecektir. Yani Türk-İş tarihinde ilk kez bir partinin karşısında yer almaktadır. AP yi desteklemek, bunun karşılığında başka bir partiyle pazarlığa girip onu desteklemeye girişmek de ayrı bir metot. Ne var ki bu da yol değildir.

Emekçi sınıf kendi içinden çıkarttığı temsilcileriyle partilerin içinde yer almadıkça, giderek devlet yönetimine ağırlığını koymadıkça falan veya filân partiyle oyları vermek şartıyla pazarlığa oturmak biçimsel burjuva demokrasilerinde uygulanan ayrı bir uyutma yoludur.

Bir milyon işçiyi elinde bulundurduğunu ileri süren bir işçi konfederasyonu için en namuslu yol, politikamın ne olup ne olmadığını açıkça ve bilimsel şekilde üyelerine indirmektir. Bu bilimsel indirij yapılmadıkça ve de uygulamasına girişilmedikçe, olsa olsa dediğimiz gibi yeni uyutma yöntemleri denenir ve her geçen gün emeğiyle insanca yaşama olanaklarını elde etmesi gereken işçi sınıfına kolayca giderilmeyecek kayıplar kazandırılır.

Biz Türk-İş'in bu son çıkışının da samimiyezsiz olduğuna inanıyoruz... Safsatadan uzak şekilde sınıfa dönük gerçekçi bir sendikal uygulamanın örneği verilmedikçe zaten tarih içinde mahkûmiyetten kurtulamıyacaklardır.

GAZETEMİZ

(Baştarafı 1. sayfada)

teliğinde yayımlanmaktadır. Bizim gazetemizde bugüne kadar tek bir yöneticimizin propagandası yapılmadığı gibi, yöneticilerimiz aslında böyle bir propagandaya ihtiyaç bile duymamışlardır.

Bu gazete herşeyden önce onu maddi bakımdan besleyen tüm tekstil işçilerinin ortak malıdır. Deyim yerindeyse gazetemizin patronu emekçilerdir. Nasıl ki günlük diğer gazeteler patronlarının borusunu öttürüyorsa bu gazete de yayımlandığı sürece emekçilerin borusunu öttürecek. Bunu hiçkimse hiç bir zaman engelleyemeyecektir. Bu gerçeğin diğer işçiler tarafından da anlaşılmasını ve kendi aidatları ile yayımlanan gazetelerinin yöneticilerini öven broşür niteliğinden kurtarılmasını dileriz.

Gazetemizin tüm tekstil işçilerine hizmet yolunda daha nice yıllara ulaşmasını yürekten dileriz.

TEKSTİL

Yönetim yeri : Babıâli Cad. Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8.

Cağaloğlu

İSTANBUL

Telefon : 27 67 82

Dizgi baskı : SİLE Matbaası Hocahan Cad. 4/2 Yeşildirek

Telefon : 22 36 81